

14. E. Lévinas: RÉFLEXIONS SUR LA „TECHNIQUE” PHÉNOMÉNOLOGIQUE (eredetileg: 1959), EN DÉCOUVRANT L’EXISTENCE AVEC HUSSERL ET HEIDEGGER. Vrin, Paris, 1974. 119. o.

15. TI, 342. o.

16. TI, 329. o.

17. TI, 281. sk. o.

18. TI, 211. o.

19. TI, 281. sk. o.

20. J. Derrida: i. m. 187. o.

21. TI, 327. o.

22. Vö. E. Lévinas: AUTREMENT QU’ÊTRE OU AU-DELÀ DE L’ESSENCE. Kluwer, Dordrecht–Boston–London, 1990 (a továbbiakban: AE). 81. o. Ezen a helyen Lévinas arról ír, hogy művében „úgyszólván hagiografikus stílust” kíván követni.

23. AE, 111. o.

24. Vö. AE, 19. o., jegyzet.

25. AE, 120. o.

26. L. különösen AE, 203. sk. o.

27. Vö. TI, 166. o.

Térey János

LÁMPALÁZ

Borókapálka, anyám
főzette édesnéjje
számára hét esztendeje.
Utoljára ültek egy asztalnál
azon a debreceni nyáron.
Az üveg alja jut nekem,
húsvéti fluidum. (Csak válna vérré.
Ilyen flaskához jutni jó
bérmentve vagy baráti áron,
bő esztendőre a legszebb ráadás.)

Míg ki nem szellőztetem
fejemből a szeszt,
nem lehet jókedvben fogyatkozás.
Huss! Iszkolok tovább,
lobogó kabátszárny, garabonciás!
Futok, mint aki tudja vesztét,
nevét plakáton olvasta, kövér betűkkel:
fölkoncolandó! fölkoncolandó!
Ki fog járművébe pakolni,
ha utcán ér az égszakadás?

Mikor villámlik, egy fedél
alatt leszünk: udvarom
emberei meg én?
Lesz nagy sopánkodás: ránkjár a rúd?
Lelkendezés, hogy együtt a család?

Jól nézünk ki? Mit kellett megérned?
 Lehet vitatkozni? Ha ugyan érted?
 (Voltam, Mama, ebben a házban
 fekete bárány. Újabban
 trónkövetelőnek néznek.
 Csak egy szeretnék lenni:
 szemük fénye. Hidd el.)
 Ó, lámpalázás készülődés
 ötfogásos torra, asztalfői tósztra!
 Jól festek majd, mint fiatal családfő?
 Tele árammal az ájer.

PRIMADONNA

Tavaszi repertoárján tizenkét
 slágergyanús szerzemény. Élőben
 vagy cédén meggyőzőbb a primadonna?
 Édesmindegy. Csak eressze ki a hangját...
 Fűszeres, vastag élet, majdnem rakendroll.
 Vezérli őt – mint minden földi nőt –
 a változatosság-elv: ha új nap,
 újabb turnéállomás. Tábora
 van az összes megyeszékhelyen.

Notórius késő, akadályoztatásról
 beszél – felpályás útlezárás –,
 azt se tudja, hol áll a feje.
 Naplója csupa törlés, csupa
 elhallgatás. Titok marad, hogy a
 Mecsek oldalában ki lőtte meg.
 „Acélvárosban nagycsütörtök, április négy.”
 Beszélik, az ágyban önző, de leleményes,
 szex-rabszolgái a vékonydongájú srácok,
 akik listás számától libabőrösek.
 „Nyolcszor jött belém a huncut.”
 „A kölyköt emberszámba vettem.”

Csakhát: a havibajok, a gyomorideg,
 utóbbi miatt elégtelen táplálkozás.
 Vendégszobák miszlikbe aprítva.
 Letépett függöny. Fogyóeszközök

romhalmaza. (A gravitáció
mint szövetséges az üvegtörésben.)
Ilyen fülbemászon, ilyen ékesen,
meakulpázni csak primadonna tud.
Ahogy porszívózik, ahogy rendberak!

Ragasztómaradék az ujjbegyén.
Gargarizál, mert reggelre elment a hangja,
nyelve a tablettáktól fekete.
A turné közepén elfogytak nyugtatói.
Pszichiátere keményebb terápiát
javasol. Elég a bájcevelyből.

Sajó László

SÍRKŐANGYAL

B. I. versesfüzetéből

szárnya kicsit megpörkölődött
mikor isten hátsóudvarán becserkészte az ördög
hogy a vasárnapi levesbe főzze
ám isten egy gondolattal megelőzte

mikor útravalóul rögök
gurultak utánam küldte a dögöt
ő pottyantott ide nem anyám ő a pesztrám
szárnyát kitarva üres szemgödröt mereszt rám

én őrzöm őt vagy ő őriz engem
uram temetőm már így maradunk mi ketten
nem múlik ki mellőlem ez az állat

a föltámadásig rezzentelenül
gubbaszt rajtam a dögkeselyű
akkor leszáll és testem meggyalázza